Κυριακή μετά τα Φώτα: Ο ευαγγελισμός των εθνών

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 12 Ιανουαρίου, 2024

(Ματθ. δ΄12-17)

Κυριακή μεθέορτος τῶν ἁγίων Θεοφανείων σήμερα· μιᾶς ἑορτῆς, ἡ χάρη τῆς ὁποίας εἶναι, θά λέγαμε, τόσο πνευματική, ὅπως ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἁμαρτωλό ἄνθρωπο, ὅσο καί πρακτική, ὅπως ἡ ροή ἑνός ποταμοῦ σέ μία κατηφορική κοιλάδα. Ὁ ποταμός Ἰορδάνης ἄλλωστε πρωταγωνιστεῖ ποικιλότροπα καί διδακτικά στήν ὑπόθεση, τή θεολογία καί τήν εἰκονογραφία τῆς συγκεκριμένης ἑορτῆς καί περιόδου.

Φῶς πνευματικό

Ἀκούσαμε λοιπόν κατά τή σημερινή μεθέορτο Κυριακή τήν εὐαγγελική περικοπή πού μέ σοφία ἔχει ἐπιλεγεῖ καί πληροφορηθήκαμε ἀπό τή θεόπνευστη γραφίδα τοῦ εὐαγγελιστῆ Ματθαίου τήν ἐκπλήρωση τῶν προφητειῶν, καί μάλιστα ἐκείνων τοῦ μεγάλου προφήτου Ἠσαΐου, τοῦ μεγαλοφωνοτάτου τῶν Προφητῶν, τοῦ πέμπτου τῶν ἱερῶν Εὐαγγελιστῶν, ὅπως οἱ ἅγιοι Πατέρες τόν χαρακτηρίζουν: Ἀκούσαμε ὅτι στή χώρα τῆς φυλῆς Ζαβουλών καί στή χώρα τῆς φυλῆς Νεφθαλείμ πού ἐκτείνεται πλησίον τῆς θάλασσας καί πέρα ἀπό τόν Ἰορδάνη, πρός τά ἀνατολικά μέρη αὐτοῦ, στή Γαλιλαία ὅπου κατοικοῦν πολλοί ἐθνικοί, ὁ λαός ἐκεῖνος πού**καθόταν δέσμιος καί ἀκίνητος στό σκοτάδι τῆς εἰδωλολατρικῆς πλάνης καί τῆς ἀσέβειας εἶδε φῶς μέγα πνευματικό**· γιά τόν λαό πού καθόταν στή χώρα ἐκείνη, τήν ὁποία σκίαζε προηγουμένως τό πυκνό σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου, **ἔλαμψε οὐράνιο φῶς**.

Τό ἄνοιγμα τῆς πατρικῆς ἀγκαλιᾶς

Παγκόσμιο τό κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ, ὑπεράνω φυλετικῶν, ἐθνικῶν, γλωσσικῶν ἤ ἄλλων διακρίσεων πού ἔθεταν καί θέτουν οἱ ἄνθρωποι γιά νά ἐνισχύσουν τόν ἐγωισμό, τό θέλημα καί τά πάθη τους, ἀρνούμενοι ἐμμονικά, νά συναντηθοῦν, νά συγχωρηθοῦν, νά ἀγαπηθοῦν, νά μονοιάσουν. Ἡ πρόθεση ὅμως τοῦ φιλόστοργου πατέρα καί γενναιόδωρου οἰκοδεσπότη τῆς βασιλείας **δέν γνωρίζει ἐξαιρέσεις**, ἀλλά ἡ ἀγαθή του πατρική καρδιά «*θέλει πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν*

ἀληθείας ἐλθεῖν».

Πρό ὀλίγων ἡμερῶν, «*ὁ συνάναρχος Λόγος Πατρί καί Πνεύματι*» ἔλαβε ἀρχή καί «*δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου*» ἔγινε ἄνθρωπος· δέχθηκε τό βάπτισμα ὁ ἀναμάρτητος, ἔκυψε τόν αὐχένα στό πλάσμα του ὁ Δεσπότης καί Βασιλέας τῆς κτίσεως**γιά νά ἀνοίξει τόν δρόμο τοῦ καθαρμοῦ, τοῦ ἁγιασμοῦ, τῆς κατά χάριν θεώσεως, τῆς λυτρώσεως ἀπό τά δεσμά τοῦ Ἅδου, τῆς νίκης κατά τοῦ θανάτου στόν φέροντα «μέγα τραῦμα», στόν ἄνθρωπο.**

Τό θεῖο κάλεσμα

Ὁ Χριστός μετά τά συγκλονιστικά γεγονότα τῆς Θεοφανείας του στόν Ἰορδάνη περνᾶ στήν περίπου τριετή δημόσια δράση του, τό κήρυγμα, τή θαυματουργία, τόν ἔλεγχο τῆς ἁμαρτίας, τήν ἑρμηνεία τῶν Γραφῶν, πού θά κορυφωθεῖ μέ τή Μεταμόρφωσή του στό Θαβώρ, τήν παράδοση τῶν φρικτῶν μυστηρίων στό ὑπερῶο τή Μεγάλη Πέμπτη, τόν Σταυρό, τήν Ταφή, τήν Ἀνάσταση καί τήν Ἀνάληψή του, καί ἀκόμη μέ τήν πνοή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατά τήν Πεντηκοστή, τό ὁποῖο ἔκτοτε «ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας», διαχέοντας τά νάματα τῆς σωτηρίας σέ ὁλόκληρο τόν κόσμο.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό ἅγιο σῶμα τοῦ Χριστοῦ παρατεινομένου στούς αἰῶνες, σῶμα τοῦ ὁποίου μποροῦμε ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ ἄνθρωποι νά γίνουμε μέ ἐλευθερία «μέλη ἐκ μέρους», ὅταν πιστεύοντες καί βαπτιζόμενοι εἰσερχόμαστε σέ αὐτό, ποθώντας τή σωτηρία. Μέσα στό ἅγιο ποτήριο τῆς Καινῆς Διαθήκης χωροῦν τό σῶμα καί τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος, τά τάγματα τῶν ἀγγέλων καί τῶν ἁγίων τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης, οἱ ψυχές τῶν ἀπ' αἰῶνος νεκρῶν καί ὅλων τῶν ζώντων, πλουσίων καί πτωχῶν, μορφωμένων καί ἀγραμμάτων, Ἰουδαίων καί Ἑλλήνων, ἁμαρτωλῶν **μεταποιουμένων διά τῆς μετανοίας**. Εἴμαστε ὅλοι προσκεκλημένοι στό μέγα δεῖπνο τῆς βασιλείας, ὅλοι προορισμένοι νά γευόμαστε ἀπό τοῦτο τόν κόσμο τόν ἀνεξάντλητο πλοῦτο τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου. Ἄς συνειδητοποιήσουμε λοιπόν, ἀδελφοί, τήν εὐθύνη τῆς μεγάλης δωρεᾶς καί τήν πνευματική ἀξία τῆς βασιλείας πού ἀνοίγει ἡ Ἐκκλησία μπροστά μας, ποθώντας τά κάλλη καί τίς ὀμορφιές της, εἰρηνεύοντας «ἐν ἀγάπῃ» μέ τούς ἀδελφούς μας, συμμετέχοντας στά ἱερά μυστήρια, μελετώντας καί, πολύ περισσότερο, ἐφαρμόζοντας τό ἅγιο θέλημα τοῦ καλοῦ μας Θεοῦ, πού εἶναι, ἤδη ἀπό τήν παρούσα ζωή, πρόγευση Παραδείσου.

Ἀρχιμ. Ἀ. Ἀ.

(Πηγή: “Φωνή Κυρίου” ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 2 (3580), Αποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος)